

अथ तर्कसंग्रहदीपिका प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः विश्वेश्वरं सांबमूर्तिं प्रणिपत्य गिरंगुरुं टीकां शिष्यहितं कुर्वेत्कर्तव्यं ग्रहदीपि-
 कां १ चिकीर्षितस्य ग्रंथस्याविद्यपरिसमाप्त्यर्थं शिष्याचारानुमितश्रुतिबोधितकर्तव्यताकंद-
 ष्टदेवतानमस्कारलक्षणं मंगलं शिष्यशिक्षार्थं निबध्नन् चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥ निधायेति ॥ न
 नु मंगलस्य समाप्तिसाधनत्वं नास्ति ॥ मंगले कृतेऽपि किरणावल्यादावसमाप्तिदर्शनात् ॥ मंगला-
 भावेऽपि कादंबर्यादौ समाप्तिदर्शनात् ॥ अन्वयव्यतिरेकव्यभिचार इति चेन्न ॥ किरणावल्यादौ वि-
 द्यबाहुल्यात्समाप्त्यभावः ॥ कादंबर्यादौ तु ग्रंथाद्वहिरेव मंगलं कृतम् ॥ अतो न व्यभिचारः ॥ ननु मंग-
 लस्य कर्तव्यत्वे किं प्रमाणमिति चेन्न ॥ शिष्याचारानुमितश्रुतेरेव प्रमाणत्वात् ॥ समाप्तिकामो मंगल-
 माचरेदिति श्रुतेः ॥ तथा हि ॥ मंगलं वेदबोधितकर्तव्यताकं ॥ अलौकिकाविगीतशिष्याचारविषय-
 त्वात् ॥ दर्शादिवत् ॥ भोजनादौ व्यभिचारवारणाय लौकिकेति रात्रिश्राद्धादौ व्यभिचारवारणाय-

अविगीतेति शिष्टपदं स्पष्टार्थं न कुर्यान्निष्फलं कर्मेति जलताडनादेरपि निषिद्धत्वादिति तर्क्यते
प्रतिपाद्यंते इति तर्काः द्रव्यादिपदार्थाः तेषां संग्रहः संक्षेपेण स्वस्वरूपकथनं क्रियत इत्यर्थः कस्मै प्रयोज-
नायेत्यत आह सारवबोधायेति सारवेन अनया सेन बोधः पदार्थज्ञानं तस्मै इत्यर्थः ॥ ननु बहुषु तर्कग्रं-
थेषु सत्सु किमर्थमपूर्वग्रंथः क्रियत इत्यत आह बालानामिति तेषां अतिविस्तृतत्वात् बालानां बो-
धीन भवतीत्यर्थः ग्रहणधारणपटुर्बालः ननु स्तनंधयः किं कृत्वा क्रियत इत्यत आह निधाये-
ति विश्वेश्वरं जगन्निधाय तारं सांबं हृदि निधाय नितरां स्थापयित्वा सर्वदा तद्ग्यानपरो भूत्वेत्यर्थः गु-
रूणां विद्यागुरूणां वंदनं नमस्कारं कृत्वेत्यर्थः ॥ पदार्थान् विभजते ॥ द्रव्येति ॥ पदस्यार्थः पदार्थः
इति व्युत्पत्त्या अभिधेयत्वं पदार्थसामान्यलक्षणं लभ्यते ननु विभागादेव सप्तत्वे लब्धे सप्तग्रहणं
व्यर्थमिति चेन्न न्यूनाधिकसंख्याव्यवच्छेदार्थत्वात् ॥ नन्वतिरिक्तः पदार्थः प्रमितो वा न वा नाद्यः

प्रमितस्य निषेधायोगात् नान्यः प्रतियोगिप्रमितिर्विनानिषेधानुपपत्तेरिति चेन्न पदार्थत्वं द्रव्या-
 दिससान्यतमत्वव्याप्यमिति व्यवच्छेदार्थत्वात् ननु ससान्यतमत्वं ससभिन्नभिन्नत्वमिति वक्त-
 व्यं एवं च ससभिन्नस्याप्रसिद्धत्वात् ससान्यतमत्वं कथमिति चेन्न द्रव्यादिससान्यतमत्वं द्रव्या-
 दिभेदससकाभाववत्त्वमित्युक्तत्वात् एवमग्रेऽपि द्रष्टव्यं द्रव्यं विभजते तत्रेति तत्र द्रव्यादि-
 मध्ये द्रव्याणि न वेत्यन्वयः कानितानीत्यत आह पृथिवीत्यादि ननु तमसो दशमद्रव्यस्य-
 विद्यमानत्वात् कथं न व द्रव्याणि तथा हि नीलं तमश्च लतीत्यबाधितप्रतीतिबलात् ॥ नीलरू-
 पाधारतया क्रियाधारतया च द्रव्यत्वं तावत्सिद्धं तत्र तमसो नाकाशादिपञ्चकेन भाविः रूपवत्त्वात्
 अत एव न वायौ सदा गतिमत्त्वाभावाच्च नापि तेजसि भास्वररूपाभावात् उष्णस्पर्शाभावाच्च-
 नापि जले शीतस्पर्शाभावात् नीलरूपाश्रयत्वाच्च नापि पृथिव्यां गंधाभावात् स्पर्शरहितत्वाच्च

तस्मात्तमोदशमद्रव्यमिति चेन्न तमसस्तेजोभावरूपवत्त्वात् तथाहि तमोनरूपवद्रव्यं आलोका
सहकृतचक्षुर्ग्राह्यत्वात् आलोकाभाववत् रूपि चक्षुषप्रमाया मालोकस्य कारणत्वात् तस्मात्तमोद
प्रकाशकतेजः सामान्याभावस्तमः तत्र नीलं तमश्च लतीति प्रत्ययो भ्रमः अतो न वद्रव्याणीति सि
द्धं ॥ द्रव्यत्वजातिमत्त्वं गुणवत्त्वं वा द्रव्यसामान्यलक्षणम् लक्ष्यैकदेशावृत्तित्वं अव्याप्तिः यथा
गोः कपिलत्वम् अलक्ष्यवृत्तित्वं अतिव्याप्तिः यथा गोः शृंगित्वं लक्ष्यमात्रावर्तनं असंभवः य
था गोरेकशफत्वं एतद्वृषणत्रयरहितो धर्मो लक्षणं स एवासाधारणधर्म इत्युच्यते यथा गोः सा-
स्नादिमत्त्वे सति शृंगित्वम् लक्ष्यतावच्छेदकसमनियतत्वमसाधारणत्वम् व्यावर्तकस्यैवलक्ष
णत्वे व्यावृत्तावभिधेयत्वादेौ च अतिव्याप्तिवारणाय तद्विन्नत्वं धर्मविशेषणं देयं व्यवहारस्या
पिलक्षणप्रयोजनत्वे तु न देयं व्यावृत्तेरपि व्यवहारसाधनत्वात् ननु गुणवत्त्वं न द्रव्यलक्षणं आ

स. ३
द्यक्षणे उत्पन्नविनष्टद्रव्ये चाव्याप्तेरिति चेन्न गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वस्य वि-
वक्षितत्वात् ननु एवमपि एकं रूपं परसात्प्रथमिति व्यवहारात् रूपादौ अतिव्याप्तिरिति चेन्न ए-
कार्थसमवायादेव तादृशव्यवहारोपपत्तौ गुणैर्गुणानङ्गीकारात् गुणान् विभजते रूपेति द्रव्यक-
र्मभिन्नत्वे सति सामान्यवानुगुणः गुणत्वजातिमान्वाननुलघुत्वमृदुत्वकठिणत्वादीनां विद्य-
मानत्वात् कथंचतुर्विंशतिगुणा इति चेन्न लघुत्वस्य गुरुत्वाभावरूपत्वात् मृदुत्वकठिणत्वयोः
अवयवसंयोगविशेषरूपत्वात् कर्मविभजते उत्क्षेपणेति संयोगत्वभिन्नत्वे सति संयोगासम-
वायिकारणं कर्म कर्मत्वजातिमद्वा भ्रमणादीनामपि गमनं तर्भावात् नपञ्चत्वविरोधः सा-
मान्यं विभजते परमिति परमधिकवृत्ति अपरं न्यूनवृत्ति सामान्यादिचतुष्टये जातिर्न विशे-
षं विभजते नित्यद्रव्येति पृथिव्यादिचतुष्टयस्य परमाणवः आकाशादिपञ्चकंचनित्यद्रव्या

दी.

३

णि समवायस्य भेदो नास्तीत्याह समवायस्त्विति अभावं विभजते प्रागभाव इति तत्र उ
द्देशक्रमानुसारात् प्रथमं पृथिव्या लक्षणमाह गंधवतीति नाम्नापदार्थसंकीर्णमुद्देशः --
उद्देशक्रमे च सर्वत्रेच्छैव नियामिका ननु सुरभ्यसुरभ्यवयवारब्धे द्रव्ये परस्परविरोधेन गं
धानुत्पादादव्याप्तिः न च तत्र गंधप्रतीत्यनुपपत्तिरिति वाच्यं अवयवगंधस्यैव तत्र प्रती
तिसंभवेन चित्रगंधानंगीकारात् किंचोत्पन्नविनष्टघटादावव्याप्तिरिति चेन्न गंधसमाना
धिकरणद्रव्यत्वापरजातिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात् ननु जलादावपि गंधप्रतीतेरतिव्याप्तिरि
ति चेन्न अन्वयव्यतिरेकाभ्यां पृथिवीगंधस्यैव तत्र भानंगीकारात् ननु तथापि कालस्य स
र्वाधारतया सर्वेषां लक्षणानां काले अतिव्याप्तिरिति चेन्न सर्वाधारताप्रयोजकसंबंधभिन्नसंब
धेन लक्षणवत्त्वस्य अभिमतत्वात् पृथिवीं विभजते साद्विविधेति नित्यत्वं ध्वंसाप्रवियो-

गित्वं ध्वंसप्रतियोगित्वं अनित्यत्वं प्रकारांतरेण विभजते पुनरिति आत्मनो भोगायतनं शरी-
 रं यदवच्छिन्नात्मनि भोगो जायते तद्भोगायतनं सुखदुःखान्यतरसाक्षात्कारो भोगः शब्दे त-
 रोद्भूतविशेषगुणानां श्रयत्वे सति ज्ञानकारणमनः संयोगाश्रयत्वमिन्द्रियत्वम् शरीरेन्द्रिय-
 भिन्नो विषयः एवं च गंधवच्छरीरं पार्थिवशरीरं गंधवदिन्द्रियं पार्थिवेन्द्रियं गंधवान् विषयः
 पार्थिवविषय इति तत्तल्लक्षणं बोध्यं पार्थिवशरीरं दर्शयति शरीरमिति इन्द्रियं दर्शयति इन्द्रि-
 यमिति गंधग्राहकमिति प्रयोजनकथनं घ्राणमिति संज्ञा नासाग्रेत्याश्रयोक्तिः एवमुत्तर-
 त्रापि ज्ञेयम् पार्थिवविषयं दर्शयति मृत्पाषाणेति अपां लक्षणमाह शीतेति उत्पन्नविनष्टज-
 ले अव्याप्तिवारणाय शीतस्पर्शसमानाधिकरणद्रव्यत्वापरजातिमत्त्वे तात्पर्यं शीतं शिला-
 तलमित्यादौ जलसंबन्धादेव शीतस्पर्शमानमिति नातिव्याप्तिः अन्यत्सर्वं पूर्वशेत्याव्याख्ये

यं तेजसोलक्षणमाह उष्णस्पर्शविदिति उष्णजलमिति प्रतीते स्तेजः संबंधानुविधायित्वा -
न्नातिव्याप्तिः विषयं विभजते भौमेति ननु सुवर्णं पार्थिवं पीतत्वात् गुरुत्वात् हरिद्रादिव
त् इति चेन्न अत्यंतानलसंयोगे सति घृतादौ द्रवत्वनाशदर्शनेन जलमध्यस्थघृतेनाशादर्श
नेन असति प्रतिबंधे पार्थिवद्रवत्वनाशाग्निसंयोगयोः कार्यकारणभावावधारणात् स
वर्णस्य अत्यंतानलसंयोगे सति अनुच्छिद्यमानद्रवत्वाधिकरणत्वेन पार्थिवत्वानुपपत्तेः
तस्मात्पीतद्रव्यद्रवत्वनाशप्रतिबंधकतया द्रवद्रव्यांतरसिद्धौ नैमिक्तिकद्रवत्वाधिकरण
तया जलत्वानुपपत्तेः रूपवत्तया वास्त्रादिषु अनंतर्भावात् तेजसत्वसिद्धिः तस्य उष्ण
स्पर्शभास्वररूपयोः उपहृत्तकपार्थिवरूपस्पर्शाभ्यां प्रतिबंधादनुपलब्धिः तस्मात्सुव
र्णं तेजसमिति सिद्धं वायुं लक्षयति रूपरहितेति आकाशादावतिव्याप्तिवारणाय स

तं. सं.

५

श्वानिति पृथिव्यादावनिव्याप्तिवारणाय रूपरहितेति नमुप्राणस्य कुत्रांतर्भाव इत्यत आ-
ह शरीरेति सचेति एक एव प्राणः स्थानभेदात् प्राणापानादिशब्देर्व्यवहित इत्यर्थः स्पर्शा-
नुमेयो वायुः तथाहि योयं वायौ वातिसति अनुष्णाशीतस्पर्शो भासते सः स्पर्शः क्वचिदाश्रि-
तः गुणत्वात् रूपवत् न चास्य पृथिव्याश्रयः उद्भूतस्पर्शवत् पार्थिवस्य उद्भूतरूपवत्त्वानिय-
मात् न जलतेजसी अनुष्णाशीतत्वात् न विभुचतुष्टयम् सर्वत्रोपलब्धिप्रसंगात् न म-
नः परमाणुस्पर्शस्य अंतर्द्रियत्वात् तस्माद्यः प्रतीयमानस्पर्शाश्रयः स वायुः ननु वायुः
प्रत्यक्षः प्रत्यक्षस्पर्शाश्रयत्वात् घटवदिति चेन्न उद्भूतरूपवत्त्वस्य उपाधित्वात् यत्र द्र-
व्यत्वे सति बहिर्द्रियप्रत्यक्षत्वं तत्र रूपवत्त्वमिति साध्यव्यापकत्वं पक्षे साधनाव्यापकत्व-
म् न चैवं तमवारिस्थतेजसोऽप्यप्रत्यक्षत्वापत्तिः इष्टत्वात् तस्याद्रूपरहितत्वाद्वायुरप्रत्यक्षः

दी.

५

इदानीं कार्यरूपपृथिव्यादिचतुष्टयस्य उत्पत्तिविनाशक्रमः कथ्यते ईश्वरस्य चिकीर्षावशात्
परमाणुषु क्रिया जायते ततः परमाणुद्वयसंयोगेन द्व्यणुकमुत्पद्यते त्रिभिर्द्व्यणुकैः त्र्यणुकं
एवं चतुरणुकादिक्रमेण महापृथिवी महत्य आपः महत्तेजः महान्वायु रूतसद्यते एवं उत्पन्न
स्य कार्यद्रव्यस्य संजिहीर्षावशात् क्रिया परमाणुद्वयविभागे सति द्व्यणुकनाशः ततस्त्र्य
णुकस्य ततश्चतुरणुकस्य इत्येवं पृथिव्यादिनाशः असमवायिकारणानाशात् द्व्यणुकना
शः समवायिकारणानाशात् त्र्यणुकनाश इति संप्रदायः सर्वत्र असमवायिकारणानाशात्
द्रव्यनाश इति नवीनाः किंपुनः परमाणुसद्भावे प्रमाणं उच्यते जालसूर्यमरीचिस्थं सूक्ष्मं
मयं द्रज उपलभ्यते तत्सावयवम् चाक्षुषद्रव्यत्वात् परवत् त्र्यणुकावयवोपि सावयवः मह
दारंभकत्वात् तंतुवत् यो द्व्यणुकावयवः स एव परमाणुः सच नित्यः कार्यत्वे अनवस्थाप्रसं

न.सं.

६

गात् सृष्टिप्रलय सद्भावेकिंमानं धातायथापूर्वमकल्पयदित्यादिश्रुतिः प्रमाणं सर्वकार्यद्रव्य
ध्वंसः अवांतरप्रलयः सर्वभावकार्यध्वंसो महाप्रलय इति विवेकात् आकाशं लक्षयति शब्दगुण
कमिति ननु आकाशमपि किं पृथिव्यादिवत् नाना नेत्याह तच्चै कमिति भेदे प्रमाणाभावा
दित्यर्थः एकत्वादेव सर्वत्र शब्दोपलब्धेर्विभुत्वमंगीकर्तव्यमित्याह विभ्विति सर्वमूर्तद्रव्यसं
योगित्वं विभुत्वं मूर्तत्वं परिच्छिन्नपरिमाणवत्त्वं क्रियावत्त्वं वा विभुत्वादेव आत्मवन् नित्य
त्वमित्याह नित्यं चेति कालं लक्षयति अतीतेति सर्वाधारः कालः सर्वकार्यनिमित्तकारणं च दि-
शो लक्षणमाह प्राचीति दिगपि कार्यमात्रे निमित्तकारणं आत्मनो लक्षणमाह ज्ञानेति आ-
त्मानं विभजते सद्भिविध इति परमात्मनो लक्षणमाह तत्रेति नित्यज्ञानाधिकरणत्वं ईश्वर
त्वम् ननु ईश्वरसद्भावे किं प्रमाणं न तावत्प्रत्यक्षम् तद्विवाद्यं अभ्यंतरं वा नाद्यः अरू

दीः

६

पिद्रव्यत्वात् नान्यः आत्मसुरवाद्यतिरिक्तत्वात् नाप्यनुमानंलिंगाभावादितिचेन अंकु
रादिकंकर्तृजन्यं कार्यत्वात् घटवदित्यनुमानस्यप्रमाणत्वात् उपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकी
र्षाकृतिमत्त्वमूकर्तत्वं उपादानंसमवाधिकारणं सकलपरमाण्वादिसूक्ष्मदर्शित्वात्सर्वज्ञत्वं यः
सर्वज्ञःससर्वविदित्यागमोपितत्रप्रमाणम् जीवस्यलक्षणमाह॥जीवइति सुरवादिकंजीवलक्ष
णम् ननुमनुष्योहंब्राह्मणोहंदत्यादौसर्वत्र अहंप्रत्ययेशरीरस्यैवविषयत्वात्शरीरमेव आत्मे
तिचेन शरीरस्यकरपादादिनाशेशरीरनाशात् आत्मनोपिनाशप्रसंगात् नापिइंद्रियाणा मा-
त्मत्वम् योहंघटमद्राक्षंसोहंददानींत्वचास्पृशामीत्यनुसंधानाभावप्रसंगात् अन्यानुभूतेअन्य
स्यानुसंधानायोगात् तस्माद्देहेंद्रियव्यतिरिक्तोजीवः सुरवदुस्वादिवैचित्र्यात् प्रतिशरीरंभि
न्नःसचनपरमाणुः शरीरव्यापिसुरवाद्यनुपलब्धिप्रसंगात् नमध्यमपरिमाणवान् तथा

त.स.

७

सत्यनित्यत्वप्रसंगेन कृतनाशाकृताभ्यागमप्रसंगात् तस्मान्नित्योविभुर्जीवः मनसोलक्षण
माह सुरवेति स्पर्शरहितत्वे सति क्रियावत्त्वमनसोलक्षणं मनोविभजते तच्चेति एकैक
स्यात्मन एकैकं मन इत्यात्मनामनेकत्वात् मनसोऽप्यनेकत्वमित्यर्थः परमाणुरूपमिति म
ध्यमपरिमाणत्वेऽनित्यत्वप्रसंगादित्यर्थः ननु मनोविभु स्पर्शरहितद्रव्यत्वात् आकाशा
दिषु तद्गतिचेन्न मनसोविभुत्वे सत्यात्ममनः संयोगस्य असमवायिकारणस्य अभावात् त्ता
नानुत्पत्तिप्रसंगात् न च विभुद्वयस्य संयोगोऽस्त्विति वाच्यं विभुद्वययोगस्य नित्यत्वेन सु
षुप्त्यभावप्रसंगात् पुरीततिव्यतिरिक्तप्रदेशात्ममनः संयोगस्य सर्वदा विद्यमानत्वात् अ
णुत्वे तु यदा मनः पुरीततिं प्रविशति तदा सुषुप्तिः यदा भिः सरति तदा ज्ञानोत्पत्तिरित्यणुत्वसि
द्धिः रूपं लक्षयति चक्षुरिति संख्यादावतिव्याप्तिवारणाय मात्रपदं रूपत्वेऽतिव्याप्तिवार-

दी.

७

गायगुणपदं ननु अव्याप्यवृत्तिर्नीलादिसमुदायएवचित्ररूपमिति चेन्न रूपस्य व्याप्यवृत्तित्व
नियमात् ननु चित्रपटे अवयवरूपस्य प्रतीतिरिति चेन्न व्याप्यवृत्तिर्जातीयगुणानामव्याप्यवृ
त्तित्वविरोधात् नच प्रत्यावयवीनिरूपणवेति वाच्यं रूपस्य व्याप्यवृत्तित्वनियमात् रूपरहित
त्वेन परस्य अग्रत्यक्षत्वप्रसंगात् नच रूपवत्समवेतत्वं प्रत्यक्षत्वप्रयोजकम् गौरवात् तस्मा
त्परस्य प्रत्यक्षत्वानुपपत्त्या चित्ररूपसिद्धिः रसं लक्षयति रसनेति रसत्वे अतिव्याप्तिवारणाय
गुणपदं रसस्याश्रयमाह पृथिवीति आश्रयं विभज्य दर्शयति पृथिव्यामिति गंधं लक्षयति
ग्राणीति गंधत्वे अतिव्याप्तिवारणाय गुणपदं स्पर्शं लक्षयति त्वगिति स्पर्शत्वे अतिव्याप्तिवार
णाय गुणपदम् संयोगादावतिव्याप्तिवारणाय मात्रपदं पाकजमिति पाकस्तेजः संयोगः
तेन पूर्वरूपं नश्यति रूपांतरमुत्पद्यते इत्यर्थः अत्र परमाणुष्वेव पाकः न ह्यणुकादौ आम

त.स.

८

निक्षिप्तघटे परमाणुषु रूपांतरोत्पत्तौ पाकेन श्यामघटनाशेन पुनर्ह्यणुकादि क्रमेण रक्तघटोत्पत्तिः तत्र परमाणवः समवायिकारणं तेजःसंयोगोऽसमवायिकारणं अदृष्टादिकं निमित्तकारणं ह्यणुकादिरूपे कारणरूपम् समवायिकारणमिति पीलुपाकवादिनो वैशेषिकाः पूर्वघटस्य नाशं विनैवावयविन्यवयवेषु परमाणुपर्यन्तेषु युगपत् रूपांतरोत्पत्तिरिति पितृरपाकवादिनो नैय्याधिकाः अतएव पार्थिवपरमाणुरूपादिकमनित्यमित्यर्थः अन्यत्र जलादावित्यर्थः नित्येति परमाणुगतमित्यर्थः अनित्यगतमिति ह्यणुकादिनिष्ठमित्यर्थः रूपादिचतुष्टयमुद्भूतं प्रत्यक्षं अनुद्भूतमप्रत्यक्षम् उद्भूतत्वं प्रत्यक्षत्वप्रयोजको धर्मः तदभावः अनुद्भूतत्वम् संख्यां लक्षयति एकेति परिमाणं लक्षयति मानेति परिमाणं विभजते तच्चेति भावप्रधानो निर्देशः अणुत्वं महत्वं दीर्घत्वं ह्रस्वत्वं चेत्यर्थः पृथक्त्वं लक्षयति पृथगिति इ

दमस्मात्पृथगिति व्यवहारकारणमित्यर्थः संयोगं लक्षयति संयुक्तेति इमौ संयुक्ताविति व्यवहारहेतुरित्यर्थः संख्यादिलक्षणेऽसर्वत्र दिक्कालादावतिव्याप्तिवारणाय असाधारणेति संयोगो द्विविधः कर्मजः संयोगजश्च आद्यो हस्तत्रययापुस्तकसंयोगः द्वितीयो हस्तपुस्तकसंयोगात्कायपुस्तकसंयोगः अव्याप्यवृत्तिः संयोगः स्वात्यंताभावसमानाधिकरणत्वमव्याप्यवृत्तित्वं विभागं लक्षयति संयोगेति कालादावतिव्याप्तिवारणाय गुण इति रूपादावतिव्याप्तिवारणाय संयोगनाशक इति विभागोऽपि द्विविधः कर्मजो विभागजश्च आद्यो हस्तपुस्तकविभागः द्वितीयः कायपुस्तकविभागः परत्वापरत्वयोर्लक्षणमाह परापरेति परव्यवहारकारणं परत्वं अपरव्यवहारकारणमपरत्वमित्यर्थः विभजते ते द्विधे इति दिक्कृतयो रूपादाहरणमाह दूरस्थ इति कालकृते उदाहरति ज्येष्ठ इति गुरुत्वं लक्षयति आद्येति द्वितीयादिपत

नस्यवेगासमवायिकारणकत्वात् वेगे अतिव्याप्तिवारणाय आद्येति द्रवत्वंलक्षयतिभाव-
 स्यंदनेति स्यंदनंस्त्रवणंतेजःसंयोगजन्यंनैमित्तिकं तद्विन्नंसांसिद्धिकम् पृथिव्यांनैमित्तिक
 मुदाहरति घृतादाविति तेजसितदाह सुवर्णादाविति स्नेहंलक्षयति चूर्णेति कालादावति
 व्याप्तिवारणायगुणइति रूपादावतिव्याप्तिवारणायपिंडोभावहेतुरिति शब्दंलक्षयति
 श्रोत्रेति शब्दत्वे अतिव्याप्तिवारणायगुणइति रूपादावतिव्याप्तिवारणायश्रोत्रेति शब्दस्त्रि
 विधः संयोगजोविभागजः शब्दजश्चेति तत्राद्योभेरीदंडसंयोगजन्यः द्वितीयोवंशोष्ठेद्यमा
 नेदलद्वयविभागजन्यश्चत्वरशब्दः भेर्यादिदेशमारभ्यश्रोत्रपर्यंतंद्वितीयादिशब्दाः शब्द
 जाः बुद्धेर्लक्षणमाह बुद्धिरिति जानामीत्यनुव्यवसायगम्यज्ञानत्वमेवलक्षणमित्यर्थः बुद्धिं
 विभजते सेति स्मृतेर्लक्षणमाह संस्कारेति भावनारब्धः संस्कारः संस्कारध्वंसे अतिव्याप्तिवा

रणाद्यज्ञानमिति घटादिप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिवारणाय संस्कारजन्यमिति अनुभवं लक्षयति तद्विन्नमिति स्मृतिभिन्नज्ञानमनुभव इत्यर्थः अनुभवं विभजते साद्विविध इति यथार्थानुभवस्य लक्षणमाह तद्वतीति ननु घटे घटत्वमिति प्रमाणमव्याप्तिः यत् त्वे घटाभावादिति चेन्न यत्र यस्य यः संबन्धोस्ति तत्र तस्य तत्संबन्धानुभव इत्यर्थात् घटत्वेऽपि घटसंबन्धोऽस्तीति नाव्याप्तिः सैवेति यथार्थानुभवावशात् प्रमेत्युक्त्यत इत्यर्थः अयथार्थं लक्षयति तदभाववतीति ननु इदं संयोगीति प्रमायामतिव्याप्तिरिति चेन्न यदवच्छेदेन यत्संबन्धाभावस्तदवच्छेदेन तत्संबन्धज्ञानस्य विवक्षितत्वात् संयोगावच्छेदकावच्छेदेन संयोगसंबन्धस्य च सत्त्वान्नातिव्याप्तिः संयोगावच्छेदेन संयोगसंबन्धस्य सत्त्वान्नातिव्याप्तिः यथार्थानुभवं विभजते यथार्थेति प्रसंगात् प्रमाकरणं विभजते तत्करणमिति प्रमाकरणमित्यर्थः प्रमाकरणं प्रमाणमि

त.
१०

ति प्रमाणसामान्यलक्षणं करणलक्षणमाह असाधारणेति साधारणकारणेदिक्कालादावतिव्या-
प्तिवारणाय असाधारणेति करणलक्षणमाह कार्येति पूर्ववृत्तिकारणमित्युक्तेरासम्भादावतिव्याप्तिः
स्यादतो नियतेति तावन्मात्रे कृते कार्ये अतिव्याप्तिः अतः पूर्ववृत्तीति ननु तंतु रूपमपि पटं प्रतिकार-
णं स्यादिति चेन्न अनन्यथासिद्धत्वे सतीति विशेषणात् अनन्यथासिद्धत्वं अन्यथासिद्धिविरहः
अन्यथासिद्धिश्च त्रिविधा येन सहैव यस्य च प्रतिपूर्ववृत्तित्वमवगम्यते तत्तेन तत्प्रति अन्यथासि-
द्धं यथा तंतुना तंतु रूपं तंतुत्वं च पटं प्रति अन्यं प्रति पूर्ववृत्तित्वे ज्ञाते एव यस्य च प्रतिपूर्ववृत्तित्व-
मवगम्यते तत्प्रति तदन्यथासिद्धं यथा शब्दं प्रति पूर्वस्त्वज्ञात एव पटं प्रति प्रकाशस्य अन्यत्र-
कूटनियतपूर्ववृत्तिर्न एव कार्यसंभवे तत्सहभूतं अन्यथासिद्धम् यथा पाकजस्थले गंधं प्रति रूपप्रा-
गभावस्य एव च अनन्यथासिद्धनियतपूर्ववृत्तित्वं कारणत्वं कार्यलक्षणमाह कार्यमिति कारणविभ-

दी.

१०

जते कारणमिति समवायिकारणलक्षणमाह यत्समवेतमिति यस्मिन्समवेतमित्यर्थः असमवायिकार
णलक्षयति कार्येणेति कार्येणेत्येतदुदाहरति तंतुसंयोगइति कार्येणपटेनएकस्मिन्तंतौसमवेतत्वा
तंतुसंयोगः परस्य असमवायिकारणमित्यर्थः कारणेनेत्येतदुदाहरति तंतुरूपमिषि कारणेन
पटेनसहएकस्मिन् तंतौसमवेतत्वात् तंतुरूपं पररूपस्य असमवायिकारणमित्यर्थः निमित्तका
रणलक्षयति तदुभयेति समवाय्यसमवायिभिन्नंकारणंनिमित्तकारणमित्यर्थः करणलक्षणमु
पसंहरति तदेतदिति प्रत्यक्षलक्षणमाह तत्रेति प्रमाणचतुष्टयमध्यइत्यर्थः प्रत्यक्षज्ञानस्यलक्षण
माह इंद्रियेति इंद्रियंचक्षुरादिकम् अर्थोयदादिः तयोःसन्निकर्षःसंयोगादिः तज्जन्येज्ञानमित्य
र्थः सविकल्पकस्यलक्षणमाह सप्रकारकमिति नामजात्यादिविशेषणविशेषावगाहिज्ञानमि
त्यर्थः निर्विकल्पकस्यलक्षणमाह निष्प्रकारमिति विशेषणविशेष्यसंबंधानवगाहिज्ञानमि

त्यर्थः ननु निर्विकल्पके किं प्रमाणमिति चेन्न गौरिति विशेषज्ञानं विशेषणज्ञानजन्यं विशिष्टज्ञानत्वात् दंडीति ज्ञानवदित्यनुमानस्य प्रमाणत्वात् विशेषणज्ञानस्यापि सविकल्पकत्वे अनवस्था प्रसंगात् निर्विकल्पकसिद्धिः सविकल्पकं लक्षयति सप्रकारकमिति नामजात्यादिविशेषणविशेष्यसंबंधावगाहिज्ञानमित्यर्थः सविकल्पकमुदाहरति यथेति इन्द्रियार्थसन्निकर्षविभजने प्रत्यक्षेति संयोगसन्निकर्षमुदाहरति चक्षुषेति द्रव्यप्रत्यक्षे सर्वत्र संयोगः सन्निकर्षइत्यर्थः आत्मा मनसा संयुज्यते मन इन्द्रियेण इन्द्रियमर्थेन ततः प्रत्यक्षज्ञानमुत्पद्यते संयुक्तसमवायमुदाहरति घटरूपेति तत्र युक्तिमाह चक्षुःसंयुक्तइति संयुक्तसमवेतसमवायमुदाहरति रूपत्वेति समवायमुदाहरति श्रोत्रेणेति तदुपपादयति कर्णेति ननु दूरस्थशब्दस्य कथं श्रोत्रसंबंधइति चेन्न वीचीतरं गन्यायेन कदंबमुकुलन्यायेन वा शब्दाच्छब्दांतरोत्पत्तिक्रमेणान्यदेशो जातस्य श्रोत्रदेशसंबंधा

तत्प्रत्यक्षत्वसंभवः समवेतसमवायमुदाहरति शब्दत्वेति विशेषणविशेष्यभावमुदाहरति अभा
वेति तदुपपादयति घटाभाववदिति भूतलेयरोनास्तीत्यत्र अभावस्य विशेष्यत्वं द्रष्टव्यम् एतेन
अनुपलब्धेः प्रमाणांतरं निरस्तं यद्यत्र यतोऽभविष्यत्तदा भूतलमिवाद्रक्ष्यत् दर्शनाभावाच्चास्तीति
तर्कितप्रतियोगिसत्त्वविरोध्यनुपलब्धिसहकृतेन्द्रियेणैव अभावज्ञानोपपत्तौ अनुपलब्धेः प्रमाणां
तरत्वासंभवात् अधिकरणज्ञानार्थमपेक्षणीयेन्द्रियस्यैव करणत्वोपपत्तौ अनुपलब्धेः करणत्व
स्यायुक्तत्वात् विशेषणविशेष्यभावो विशेषणविशेष्यस्वरूपमेव नातिरिक्तः संबंधः प्रत्यक्षज्ञान
मुपसंहरन् तस्य करणमाह एवमिति असाधारणकारणत्वादिद्रियं प्रत्यक्षज्ञानकरणमित्यर्थः
प्रत्यक्षमुपसंहरति तस्मादिति अनुमानं लक्षयति अनुमितिकरणमिति अनुमितेर्लक्षणमाह
परामर्शेति ननु संशयोत्तरप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिः स्थाणुपुरुषसंशयानंतरं पुरुषत्वव्याप्यकरादि

त.सं.
१२

मानयमिति परामर्शे सति पुरुषणवे तिप्रत्यक्षजननात् नचतत्रानुमितिरेवेतिवाच्यम् पुरुषंसा
क्षात्करोमीत्यनुव्यवसायविरोधात् इतिचेन्न पक्षतासहकृतपरामर्शजन्यत्वस्यविवक्षितत्वात्
सिसाधयिषाविरहसहकृतसिद्धभावः पक्षता साध्यसिद्धिरनुमितिप्रतिबंधिका सिद्धिसत्वे
पि अनुमिनुयामितीत्याद्यां सत्यां अनुमिति दर्शनात् सिसाधयिषा उन्नेजिका ततश्चोत्तेजका
भावविशिष्टमण्यभावस्य दाहकरणत्ववत् सिसाधयिषाविरहसहकृतसिध्यभावस्यापि अनुमि
तिकारणत्वं परामर्शं लक्षयति व्याप्तीति व्याप्तिविषयकं यत्पक्षधर्मताज्ञानं सपरामर्श इत्यर्थः प
रामर्शमभिनीय दर्शयति यथेति अनुमितिमभिनयति तज्जन्यमिति परामर्शजन्य इत्यर्थः
व्याप्तेर्लक्षणमाह यत्र धूमदतिव्याप्तेरभिनयः साहचर्यनियम इति लक्षणम् साहचर्यं सामाना
धिकरण्यम् तस्य नियमः हेतुसमानाधिकरणात्यंताभावाप्रतियोगिसाध्यसामानाधिकरण्ये

दी.

१२

व्याप्तिरित्यर्थः पक्षधर्मतास्वरूपमाह व्याप्यस्येति स्वार्थानुमितिं दर्शयति स्वयमेवेति भूयो
दर्शनेनेति ननु पार्थिवत्त्वलोहत्वेत्यत्रादौ शतशः सहचारदर्शनेहीरकेपिव्यभिचारोपलब्धेर्भू
योदर्शनेन कथं व्याप्तिग्रह इति चेन्न व्यभिचारज्ञानविरहसहकृतसहचारज्ञानस्य व्याप्तिग्राहक
त्वात् व्यभिचारज्ञाननिश्चयः शंकाच्च तद्विरहः कंचिन्नकार्त्तकचित्तवतः सिद्ध एव धूमाग्निव्याप्ति
ग्रहे कार्यकारणभावभंगप्रसंगलक्षणास्तर्को व्यभिचारशंका निवर्तकः ननु सकलवह्निधूमयो
रसन्निकर्षात्कथं व्याप्तिग्रह इति चेन्न धूमत्ववह्नित्वरूपसामान्यप्रत्यासत्त्या सकल धूमवह्नि
ज्ञानसंभवात् तस्मादिति लिंगपरादर्शोदित्यर्थः परार्थानुमानमाह यस्त्विति यच्छब्दस्य त
त्परार्थानुमानमिति तच्छब्देनाव्ययः पंचावयववाक्यमुदाहरति यथेति अवयवस्वरूपमाह
प्रतिज्ञेति उदाहृतवाक्ये प्रतिज्ञाविशेषमाह पर्वतो वह्निमानिति साध्यवत्तथापक्षवचनं प्रति

६.सं.
१३

ज्ञा पंचम्यंतर्तीयांतंवालिङ्गप्रतिपादकवचनंहेतुः व्याप्तिप्रतिपादकमुदाहरणं व्याप्तिविशि
ष्टलिङ्गप्रतिपादकवाक्यमुपनयः हेतुसाध्यवत्तयापक्षप्रतिपादकवचनंनिगमनंपक्षज्ञानंप्रतिज्ञा
प्रयोजनंलिङ्गज्ञानंहेतुप्रयोजनंव्याप्तिज्ञानमुदाहरणप्रयोजनम् पक्षधर्मताज्ञानमुपनयः अवा
धितत्वादिकंनिगमनप्रयोजनम् अनुमितिकरणमाहस्वार्थेति ननुव्याप्तिस्मृतिपक्षताज्ञानाभ्या
मेवानुमितिसंभवेविशिष्टपरामर्शः किमर्थमंगीकर्तव्यइतिचेन्न वह्निव्याप्यधूमवानयमितिश
ब्दपरामर्शस्थलेपरामर्शस्यावश्यकतयालाघवेनसर्वत्रपरामर्शस्यैवकारणत्वात् लिङ्गनकरणम् अ
तीतादौव्यभिचारात् व्यापारवत्कारणंकरणमितिमतेपरामर्शद्वाराव्याप्तिज्ञानंकरणं तज्जन्यत्वेस
तितज्जन्यजनकोव्यापारः अनुमानमुपसंहरति तस्मादिति लिङ्गंविभजते लिङ्गमिति अन्वयव्य
तिरेकिलक्ष्यति अन्वयेनेति हेतुसाध्ययोर्व्याप्तिरन्वयव्याप्तिः तदभावयोर्व्याप्तिर्व्यतिरेकव्याप्तिः

दी.

१३

केवलान्वयिनो लक्षणमाह अन्वयमात्रेति केवलान्वयिसाध्यकं केवलान्वयि अत्यन्ताभावाप्रतियोगि
त्वं केवलान्वयित्वम् ईश्वरप्रमाविषयत्वं सर्वपदाभिधेयत्वं च सर्वत्र अस्तीति व्यतिरेकाभावः व्यतिरेक
मुदाहरति पृथिवीति ननु इतरभेदः प्रसिद्धो न वा आद्येयत्र प्रसिद्धस्तत्र हेतुसत्त्वे अन्वयित्वं अ
सत्त्वे असाधारण्यं द्वितीये साध्यज्ञानाभावात्कथं तद्विशिष्टानुमितिः विशेषणज्ञानाभावे विशिष्टज्ञानानु
दयात् प्रतियोगिज्ञानाभावात् व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानमपि न स्यादिति चेन्न जलादित्रयोदशान्योन्याभा
वानां त्रयोदशस्य प्रत्येकं प्रसिद्धानां मेलनं पृथिव्यां साध्यत त्रयोदशत्वावच्छिन्नसाध्यस्याकाधिकरणवृ
त्तित्वाभावात् नान्वयित्वासाधारण्ये प्रत्येकाधिकरणप्रसिद्ध्या साध्यविशिष्टानुमितिर्व्यतिरेकव्या
प्तिनिरूपणं चेति पक्षलक्षणमाह संदिग्धेति ननु श्रवणानंतरभाविमननस्थले अव्याप्तिः तत्र वेद
वाक्यैरात्मनो निश्चितत्वेन संदेहाभावात् किंच प्रत्यक्षेऽपि वन्हौ यत्रेच्छयानुमितिस्तत्राव्याप्तिरिति

त.सं.
१४

चे न उक्तपक्षताश्रयत्वस्यपक्षलक्षणत्वात् सपक्षलक्षणमाह निश्चितेति एवं सद्धेतुं निरूप्य अ
सद्धेतुं निरूपयितुं विभजते सव्यभिचारेति अनुमितिप्रतिबंधक्यथार्थज्ञानविषयत्वं हेत्वाभास
त्वं सव्यभिचारं विभजते सत्रिविधइति साधारणं लक्षयति तत्रेति उदाहरति यथेति असाधारणं लक्षयति
सर्वेति अनुपसंहारिणो लक्षणमाह अन्वयव्यतिरेकेति विरुद्धं लक्षयति साध्याभावेति सत्प्रतिप
क्षं लक्षयति यस्येति असिद्धं विभजते असिद्धइति आश्रयासिद्धमुदाहरति गगनेति स्वरूपासि
द्धमुदाहरति शब्दइति व्याप्यत्वासिद्धस्य लक्षणमाह सोपाधिकइति उपाधिलक्षणमाह साध्ये
ति उपाधिश्चतुर्विधः केवलसाध्यव्यापकः पक्षधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकः साधनावच्छिन्न-
साध्यव्यापकः उदासीनधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकश्चेति आद्यआर्द्धे धनसंयोगः द्वितीयो यथा
वायुः प्रत्यक्षः प्रमेयत्वादित्यत्र बहिर्द्रव्यत्वावच्छिन्नप्रत्यक्षत्वव्यापकं उद्भूतरूपवत्त्वं तृतीयो यथा

दी.

१४

सथयामोमित्राततनयत्वादित्यत्रमित्रातनयत्वावच्छिन्नश्यामत्वस्यव्यापकंशाकपाकजत्वं
प्रकारान्तरेणतृतीयोयथा ध्वंसोविनाशीजन्यत्वादित्यत्रजन्यत्वावच्छिन्नानित्यत्वव्यापकंभा
वत्वम्-चतुर्थरक्तप्रागभावोविनाशीप्रमेयत्वादित्यत्रजन्यत्वावच्छिन्नानित्यत्वव्यापकंभावत्वं
बाधितस्यलक्षणमाहयस्येतिअत्रबाधस्यग्राह्याभावनिश्चयत्वेनसप्रतिपक्षस्यविरोधित्तान
सामग्रीत्वेनसाक्षादनुमितिप्रतिबंधकत्वंइतरेषांतुपरामर्शप्रतिबंधकत्वम्तत्रापिसाधारणस्या
व्यभिचाराभावतयाविरुद्धस्यसामानाधिकरण्याभावतयाव्याप्यत्वासिद्धस्यविशिष्टव्याप्त्यभा
वतयाअसाधारणानुपसंहारिणोर्व्याप्तिसंशयाधायकत्वेननचव्याप्तिज्ञानप्रतिबंधकत्वम्आश्रया
सिद्धस्वरूपासिद्धयोःपक्षधर्मताज्ञानप्रतिबंधकत्वंउपाधिस्तव्यभिचारज्ञानद्वाराव्याप्तिज्ञानप्रति
बंधकःसिद्धसाधनंतुपक्षताविद्यतयाआश्रयासिद्धेअंतर्भवतिनिग्रहस्थानानंतरमिति

त.स.
१५

नवीनाः उपमानं लक्षयति उपमितीति शब्दं लक्षयति आसेति पदलक्षणमाह शक्तमिति
अर्थस्मृत्यनुकूलः पदपदार्थसंबन्धः शक्तिः सात्त्वपदार्थोत्तरमिति मीमांसकाः तन्निरासार्थमा
ह अस्मादिति डिस्थादीनामिव यदादीनामपि संकेत एव शक्तिः न तु पदार्थोत्तरमित्यर्थः ग
वादिशब्दानां जातावेव शक्तिः विशेषणतया जातेः प्रथममुपस्थितत्वात् व्यक्तिलाभस्तु
आक्षेपादिना इति केचित् तन्न गामानयेत्यादौ वृद्धव्यवहारे सर्वत्रानयनादेर्व्यक्तावेव संभ
वेन जातिविशिष्टव्यक्तावेव शक्तिकल्पनात् शक्तिग्रहश्च वृद्धव्यवहारेण व्युत्पित्सर्वालोगा-
मानयेत्युत्तमवृद्धवाक्यश्रवणानंतरं मध्यमवृद्धस्य प्रवृत्तिमुपलभ्य गवानयनं दृष्ट्वा मध्यम
वृद्धप्रवृत्तिजनकज्ञानस्य अन्वयव्यतिरेकाभ्यां वाक्यजन्यत्वं निश्चित्य अश्वमानयगां
बंधानेति त्याक्यांतरे आवापोद्वापाभ्यांगोपदस्य गोत्वविशिष्टशक्तिः अश्वपदर अश्वत्व

दी.

१५

विशिष्टइतिव्युत्पद्यते ननु सर्वत्र कार्यपरत्वाद्भवहारस्य कार्यपरवाक्ये एव व्युत्पत्तिः न सिद्ध्य-
रादिति चेन्न काञ्च्यां त्रिभुवनतिलको भूपतिरित्यादौ सिद्धेऽपि व्यवहारात् विकसितपद्मे मधुकर-
इत्यादौ प्रसिद्धपदसमभिव्याहारात् सिद्धेऽपि मधुकरादिपदे व्युत्पत्तिदर्शनाच्च लक्षणापिशब्द-
वृत्तिः शक्यसंबंधोलक्षणा गंगायां घोष इत्यत्र गंगापदवाच्यप्रवाहासंबन्धादेव तीरोपस्थि-
तौ तीरेऽपि शक्तिर्न कल्पते सैन्धवादौ लवणाश्वयोः परस्परसंबन्धाभावान्नानाशक्तिकल्पना लक्ष-
णात्रिविधा जहल्लक्षणा अजहल्लक्षणा जहदजहल्लक्षणा चेति यत्र वाच्यार्थस्यान्वयाभावस्तत्र ज-
हतीति यथामंचाः क्रोशतीति यत्र वाच्यस्यापि अन्वयस्तत्र अजहतीति यथा छत्रिणो गच्छन्तीति
यत्र वाच्यैकदेशत्यागेन एकदेशान्वयस्तत्र जहदजहती यथा तत्त्वमसीति गौण्यपिलक्षणेव
लक्ष्यमाणगुणसंबन्धरूपा अग्निर्माणवक इति व्यंजनापिशक्तिलक्षणांतर्भूता अर्थशक्तिमूला

त. सं.
१६

च अनुमानादिना अन्यथा सिद्धा तात्पर्यानुपपत्तिर्लक्षणा बीजम् तत्प्रतीतीच्छया उच्चरितत्वं ता
त्पर्यम् तात्पर्यज्ञानं च वाक्यार्थज्ञानहेतुः नानार्थानुरोधात् प्रकरणादिकं तात्पर्यग्राहकम् द्वारमि
त्यादौ पि धेहीति शब्दाध्याहारः ननु अर्थज्ञानार्थत्वात् शब्दस्य अर्थमविज्ञाय शब्दाध्याहारा संभ
वात् अर्थाध्याहारो युक्त इति चेन्न पदविशेषजन्यपदार्थोपस्थितौ शब्दज्ञानहेतुत्वात् अन्य
था घटः कर्मत्वं आनयनं कृतिरित्यत्रापि शब्दज्ञानप्रसंगात् योगोरुदिर्योगरुदिर्येति शक्ति
स्त्रिविधा पाचकादिपदेषु योगः घटादिपदेषु रुदिरः पंकजादिपदेषु योगरुदिरः अवयवशक्तिर्योगः समुदा
यशक्तिः रुदिरः नियतपदज्ञानार्थसमुदायशक्तिः अन्यथा कुमुदेऽपि प्रयोगप्रसंगः इतरान्वितेशक्तिरि
ति प्राभाकराः अन्वयस्य वाक्यार्थतया भानसंभवादन्वयांशेऽपि शक्तिर्न कल्पनीयेति गौतमीयाः
आकांक्षेति आकांक्षादिज्ञानमित्यर्थः अन्यथा आकांक्षादिभ्रमात् शब्दधीभ्रमो न स्यात्

दी.

१६

आकांक्षांलक्षयति पदस्येति योग्यतालक्षणमाह अर्थेति सन्निधिलक्षणमाह पदानामिति अ-
विलंबेनपदार्थोपस्थितिः सन्निधिः उच्चारणं तु तदुपयोगितया युक्तं गौरश्वः पुरुष इति घटः कं-
र्मत्वं इत्यनाकांक्षोदाहरणं दृष्टव्यम् वैदिकस्य विशेषमाह वैदिकं ईश्वरोक्तत्वादिति ननु वैदिकस्य
अनादिकत्वात् कथमीश्वरोक्तत्वमिति चेन्न वेदः पौरुषेयः वाक्यसमूहत्वात् भारतादिवत् न च
स्मर्यमाणकर्तृकत्वं उपाधिः गौतमादिभिः शिष्यपरंपरया वेदेऽपि कर्तृस्मरणेन साधनव्यापक-
त्वात् तस्मान्नेपानां त्रयो वेदा अजायंत इति श्रुतेश्च ननु वर्णानित्याः स एवायंगकार इति प्रत्यभि-
ज्ञाबलात् तथान्व कथं वेदस्यानित्यत्वमिति चेन्न उत्पन्नो गकारो विनष्टो गकार इति प्रतीत्या वर्णा-
नामनित्यत्वात् सोयंगकार इति प्रत्यभिज्ञायाः सेयं दीपज्वालेति वज्जात्यालंबनत्वात् वर्णानां
नित्यत्वेऽपि आनुपूर्वी विशिष्टवाक्यस्यानित्यत्वाच्च तस्मादीश्वरोक्तो वेदः मन्वादिस्मृतीनामाचारा

षांचवेदमूलकतया प्रामाण्यम् स्मृतिमूलवाक्यानामिदानीमनध्ययनात् नन्मूलभूताकाचिच्छा
 स्वाउत्पन्नेतिकल्प्यते ननुपठ्यमानवेदेवाक्योत्सादस्यकल्पयितुमशक्यतयाविप्रकीर्णवादस्या
 युक्तत्वान्नित्यानुमेयोवेदोमूलमितिचेन्न तथापिवर्णानुपूर्वीज्ञानाभावेनबोधकत्वासंभवात्
 नन्वेतानिपदानिस्मारितार्थसंसर्गवन्ति आकांक्षादिमत्पदकदंबकत्वात् सद्वाक्यवदित्यनुमा
 नादेवसंसर्गज्ञानसंभवात् शब्दोनप्रमाणांतरमितिचेन्न अनुमित्यपेक्षयाशाब्दज्ञानस्यविल
 क्षणस्यशब्दात्प्रत्येमीत्यनुव्यवसायसाक्षिकस्यसर्वसमंतत्वात् नन्वर्थापत्तिरपिप्रमाणांतरम
 स्ति पीनोदेवदत्तोदिवानभुंक्तेइतिदृष्टेऽश्रुतेवापीनत्वान्यथानुपपत्त्यारात्रिभोजनं अर्थापत्त्या-
 कल्प्यतेइतिचेन्न देवदत्तारात्रौभुंक्ते दिवाअभुंजानत्वेसतिपीनत्वात्इत्यनुमानेनैवरात्रि
 भोजनस्यसिद्धत्वात् शतपंचाशदितिसंभवोऽप्यनुमानमेव इहवदेयक्षस्तिष्ठतीत्येतत्त्वमपि

अज्ञानमूलवक्तृकः शब्दाव चेष्टापिशब्दानुमानद्वारा व्यवहारहेतुरिति न मानान्तरं तस्मात्प्रत्य-
क्षानुमानोपमानशब्दाश्च त्वर्थेव प्रमाणाणि सर्वेषां ज्ञानानां तद्वदिति तत्प्रकारकत्वं स्वतो ग्राह्यं परतो
वेति विचार्यते तत्र विप्रतिपत्तिः ज्ञानप्रामाण्यं तदप्रामाण्यग्राहकया वस्तु न ग्राहकसामग्री
ग्राह्यं वा अत्र विधिकोरिः स्वतस्त्वं निषेधकोरिः परतस्त्वं अनुमानग्राह्यत्वेन सिद्धसाधनता
वारणाय यावदिति इदं ज्ञानमप्रमेति ज्ञानेन प्रामाण्याग्रहात् बाधवारणाय अप्रामाण्यमग्राहके
ति इदं ज्ञानं अप्रमेत्यनुव्यवसायनिष्ठप्रामाण्यग्राहकस्य अप्रामाण्याग्रहकत्वाभावात् स्वत-
स्त्वं न स्यादतस्तदिति तस्मिन् प्रामाण्याश्रये अप्रामाण्याग्रहकेत्यर्थः उदाहृतस्थले व्यवसाये अ-
प्रामाण्याग्रहकस्यापि अनुव्यवसाये तदग्राहकत्वात् स्वतस्त्वसिद्धिः ननु स्वतएव प्रामाण्यं गृ-
ह्यते घटमहं जानामीत्यनुव्यवसायेन घटघटत्वयोरिव तत्संबंधस्यापि विपर्ययाकरणात् व्यव

त.सं.
१८

सायरूपप्रत्यासत्तेस्तुत्यत्वात्पुरोवर्तिनिप्रकारसंबधस्यैवप्रमात्वपदार्थत्वादितिचेन्न स्वतः
प्रामाण्यग्रहेजलज्ञानप्रमानवेत्यनभ्यासदशायांप्रमात्वसंशयो न स्यात् अनुव्यवसायेन प्रामा
ण्यस्यनिश्चितत्वात् तस्मात्स्वतोऽग्राह्यत्वाभावात्परतोऽग्राह्यत्वम् तथाहि प्रथमंजलज्ञाना
नंतरंप्रवृत्तौसत्यांजललाभेसतिपूर्वोत्पन्नंजलज्ञानंप्रमा समर्थप्रवृत्तिजनकत्वात् यन्नैवंतन्नै
वं यथाअप्रमेतिव्यतिरेकिणाप्रमात्वंनिश्चीयते द्वितीयादिज्ञानेषुपूर्वज्ञानदृष्टान्तेनतत्सजा
तीयत्वलिङ्गेन अन्वयव्यतिरेकिणापिगृह्यते प्रमायांगुणजन्यत्वंउत्पत्तौपरतस्त्वं प्रमासा
धारणकारणंगुणः अप्रमाःसाधारणकारणंदोषः तत्रप्रत्यक्षेविशेषणवद्विशेष्यसन्निक-
र्षोगुणः अनुमितौव्यापकवद्व्याप्यज्ञानंउपमितौयथार्थसादृश्यज्ञानं शब्दज्ञानेयथार्थयो
ग्यताज्ञानमित्याद्यूहनीयम् पुरोवर्तिनिप्रकाराभावस्यव्यवसायेन अनुपस्थितत्वादप्रमात्वं

दी.

१८

परतएवगृह्यते पितादिदोषजन्यत्वादुत्पत्तौपरतस्त्वं ननुसर्वज्ञानानांयथार्थत्वात् अयथार्थज्ञा
नमेवनास्ति नचशक्तौइदंरजतमितिज्ञानात्प्रवृत्तिदर्शनादन्यथाख्यातिसिद्धिरितिवाच्यम् र
जतस्मृतिपुरोवर्तिज्ञानाभ्यामेवप्रवृत्तिसंभवादुपस्थितेष्टभेदाग्रहस्यैवसर्वत्रप्रवर्तकत्वेनइदंर
जतमित्यादावतिप्रसंगाभावादितिचेन्न सत्यरजतस्थलेपुरोवर्तिविशेष्यकरजतत्वप्रकारकज्ञान
स्यलाघवेनप्रवृत्तिजनकतयाशक्तावपिरजतार्थिप्रवृत्तिजनकत्वेनविशिष्टज्ञानस्यैवकल्पना
त् अयथार्थानुभवंविभजते अयथार्थेति स्वप्नस्यमानसविपर्ययरूपत्वा न्नत्रैविध्यविरोधः
संशयलक्षणमाह एकस्मिन्निति यदपरावितिसमूहालंबनानिव्याप्तिवारणायैकस्मिन्निति
घटोद्रव्य मित्यादावतिव्याप्तिवारणायविरुद्धेति परत्वविरुद्धघटत्ववानित्यत्रातिव्याप्तिवा
रणायनानेति विपर्ययलक्षणमाह मिथ्येति तदाभाववतितत्प्रकारकनिश्चयइत्यर्थः तर्कलक्षय

तिव्याप्येति यद्यपितर्कोविपर्यये अंतर्भवति तथापि प्रमाणानुग्राहकत्वात् भेदेन कीर्तनं स्मृतिं वि-
 भजते स्मृतिरिति सूत्रं लक्षयति सर्वेषामिति सुरव्यहमित्याद्यनुव्यवसायगम्यं सुरवत्वादिकमे-
 वलक्षणम् यथाश्रुतं तु स्वरूपकथनमिति द्रष्टव्यम् संस्कारं विभजते संस्कार इति संस्कारत्वं
 जातिमान् संस्कारः वेगस्य आश्रयमाह वेग इति हेतुत्वजातिमान्वेगः भावनां लक्षयति अ-
 नुभवेति अनुभवध्वंसेऽतिव्याप्तिवारणाय स्मृतीति स्मृतेरपि संस्कारजनकत्वं नवीनैरुक्तम्
 स्थितिस्थापकं लक्षयति अन्यथेति संख्यादयो धौन्येनैमित्तिकद्रवत्ववेगस्थितिस्थापकाः सामा-
 न्यगुणाः अन्यरूपादयो विशेषगुणाः द्रव्यविभाजकोपाधिद्वयसमानाधिकरणावृत्तिजातिमत्त्वं
 विशेषगुणत्वं कर्मणो लक्षणमाह चलनेति उत्क्षेपणादीनां कार्यभेदमाह ऊर्ध्वेति शरीरेति व-
 क्रतासंपादकमाकुञ्चनम् ऋजुतासंपादकं प्रसारणमित्यर्थः सामान्यं लक्षयति नित्यमिति प-

रमाणपरिमाणादावतिव्याप्तिवारणाय अनेकेति अनुगतत्वं समवेतत्वं तेन न अभावादावति
व्याप्तिः विशेषं लक्षयति नित्येति समवायं लक्षयति नित्यइति संयोगेऽतिव्याप्तिवारणाय
नित्येति आकाशादावतिव्याप्तिवारणाय संबंधइति ननु समवायसत्वे किं प्रमाणमिति चेन्न
अयुतसिद्धलक्षणमाह ययोरिति नीलोद्यतइति विशिष्टप्रतीतिः विशेषणविशेष्यसंबंधवि
षया विशिष्टप्रत्ययत्वात् दंडोतिप्रत्ययवत् इति समवायसिद्धिः अवयवावयविनावि
ति द्रव्यसमवायिकारणमवयवः अन्यद्रव्यमवयवि प्रागभावं लक्षयति अनादिरिति
आकाशादावतिव्याप्तिवारणाय सांतइति घटादावतिव्याप्तिवारणायानादिरिति प्रतियोगि
समवायिकारणवृत्तिः प्रतियोगिजनकः भविष्यतीति व्यवहारहेतुः प्रागभावः ध्वंसं लक्षयति
सादिरिति घटादावतिव्याप्तिवारणाय अनंतइति आकाशादावतिव्याप्तिवारणाय सादिरिति

त.सं.
२०

प्रतियोगिजन्यः प्रतियोगिसमवायिकारणवृत्तिर्ध्वस्तव्यवहारहेतुर्ध्वंसः अत्यन्ताभावोऽंल
क्षयति त्रैकालिकइति अन्योन्याभावेः तिन्यासिवारणायसंसर्गोवच्छिन्नेति ध्वंसप्रागभावयो
रतिन्यासिवारणायत्रैकालिकइति अन्योन्याभावोऽंलक्षयति तादात्म्येति घटः परोनभक्तीति
प्रतियोगितावच्छेदकतयारोपासंसर्गभेदादेकप्रतियोगिकयो रत्यन्ताभावान्योन्याभावयोर्ब
हुत्वं केवलदेवदत्ताभावोदंड्यभावः केवलदेवदत्तासद्भावेपिदंडाभावेदंड्यभावइति प्रतीत्या
विशिष्टाभावः एकसत्त्वेद्वौनस्तइति प्रतीत्याद्वित्वावच्छिन्नाभावः संयोगसंबंधेनघटवतिसमवाय
संबंधेनघटाभावः तत्तद्वयभावाद्दृष्टत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकसामान्याभावः अतिरिक्तः एवमन्यो
न्याभावोपि घटत्वावच्छिन्नः परोनास्तीतिव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावोनांगी
क्रियते परेघटत्वंनास्तीतितदर्थः अतिरिक्तत्वेसकेवलान्वयी सामयिकाभावोत्यन्ताभावएव

दी.

२०

समयविशेषेप्रतीयमानः घटाभाववतिघटानयनेअत्यन्ताभावस्यान्यत्रगमनाभावेअप्रतीतिः
घटापसरणेसतिप्रतीतिः भूतलघटसंयोगप्रागभावप्रध्वंसयो रत्यन्ताभावप्रतीतिनिधायकत्वंक
ल्प्यते घटवतितत्संयोगप्रागभावध्वंसयोरसत्वात् अत्यन्ताभावस्याप्रतीतिः घटापसरणेचसंयो
गध्वंससत्वात्प्रतीतिरिति केवलाधिकरणादेवनास्तीतिव्यवहारोपपत्तौ अभावोनपदार्थीत
रमितिगुरवःतन्न अभावानङ्गीकारेकेवलस्यनिर्विकुमशक्यत्वात् अभावाभावोभावएव ना
तिरिक्तः अनवस्थाप्रसंगात् ध्वंसप्रागभावः प्रागभावध्वंसश्चप्रतियोग्येव अभावाभावोऽति
रिक्तएव तृतीयाभावस्यप्रथमत्वान्नानवस्थैतिनवीनाः ननुप्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनह
ष्टांतसिद्धांतावयवतर्कनिर्णयवादजल्पवितंड्हेत्वा भासच्छलजातिनिग्रहस्थानानांतत्त्वज्ञा
नान्निश्चयेयसाधिगमइतिन्यायशास्त्रेषोडशपदार्थानामुक्तत्वात्कथंससैवेत्यत आह सर्वेषा

मिति सर्वेषां सप्तस्वेवांतर्भाव इत्यर्थः अत्मशरीरेंद्रियार्थबुद्धिमनःप्रवृत्तिदोषप्रेत्यभावफलदुःखापवर्गास्तु प्रमेयमिति द्वादशविधं प्रमेयम् प्रवृत्तिधर्माधर्मौ रागद्वेषमोहादोषाः रागः इच्छादोषो मन्युः मोहः शरीरादावात्मजमः प्रेत्यभावो मरणं फलभोगः अपवर्गो मोक्षः सच स्वसमानाधिकरणदुःखप्रागभावासमानकालीनो दुःखध्वंसः प्रयोजनं सुखं दुःखं हानिश्च दृष्टान्तो महानसादिः प्रामाणिकत्वेनाभ्युपगमोऽर्थः सिद्धांतः निर्णयो निश्चयः प्रमाणफलं तत्त्वबुभुत्सोः कथावादः उभयसाधनवती विजिगीषुकथा जल्पः स्वपक्षस्थापनहीनावितंडा कथानामनानावक्तृकः पूर्वोत्तरपक्षवाक्यसंदर्भः अभिप्रायांतरेण प्रयुक्तस्य अर्थांतरं प्रकल्प्य दूषणं छलं असदुत्तरं जातिः साधर्म्यवैधर्म्योत्कर्षापकर्षवर्णनावर्ण्यविकल्पसाध्यप्राप्त्यप्राप्तिप्रसंगप्रतिदृष्टान्तानुत्पत्तिसंशयप्रकरणहेत्वर्थापत्यविशेषोपलब्ध्यनुपलब्धिकारणमित्या

नित्यकार्यसमाजातयः वादिनोपजयहेतुर्निग्रहस्थानं प्रतिज्ञाहानिः प्रतिज्ञांतरं प्रतिज्ञाविरो-
धः प्रतिज्ञासंन्यासो हेत्वांतरमर्थोंतरं निरर्थकमविज्ञातार्थोऽपार्थक्यमप्राप्तकालं न्यूनमधिकं पुनरुक्त-
मननुभाषणमज्ञानमप्रतिक्षेपोऽमतानुज्ञपर्यनियोज्यापेक्षणं निरनुयोज्यानुयोगोऽपसिद्धांतो
हेत्वाभासश्च निग्रहस्थानानि शेषंसुगम ननु करतलानलसंयोगे सत्यपि प्रतिबंधके सति दाहानुत्प-
त्तेः शक्तिः पदार्थोंतरमिति चेन्न प्रतिबंधकाभावाश्च कार्यमात्रे कारणत्वेन शक्तेरनुपयो-
गात् कारणस्यैव शक्तिपदार्थत्वमिति ननु भस्मादिनाकांस्यादौ शक्तिर्दृष्टिदर्शनात् आधेयशक्तिरं-
गीकार्येति चेन्न भस्मादिसंयोगसमानकालीनस्पृश्यस्पर्शप्रतियोगिकया तदभावसहितभस्मादि-
संयोगध्वंसस्य शुद्धिपदार्थत्वात् स्वत्वमपि न पदार्थोंतरं यथेष्टविनियोगयोग्यत्वस्य स्वत्वस्वरू-
पत्वात् तदवच्छेदकं च प्रतिग्रहादिलब्धत्वमेवेति अथ विधिर्निरूप्यते प्रत्यवायजनक

चिकीर्षजनकज्ञानविषयोविधिः तत्प्रतिपादकोलिङ्गदिवक्तृत्वसाध्येप्रवृत्तिदर्शनात् कृतिसाध्यताज्ञानं
 नंप्रवर्तकंनचविषयक्षणादौप्रवृत्तिप्रसंगः इष्टसाधनताप्रेरककृतिसाध्यताज्ञानस्यकाम्यस्थ-
 लेविहितकालजीवित्वस्यनिमित्तज्ञानजन्यत्वस्थाननुगतत्वादितिगुरुवः तन्न लाघवेनकृति-
 साध्येष्टसाधनताज्ञानस्यैवचिकीर्षाद्वाराप्रयत्नजनकत्वात् नचनित्येष्टसाधनत्वाज्ञानाभावा-
 दप्रवृत्तिप्रसंगः तत्रापिप्रत्यवायपरिहारस्यपापक्षयस्यचफलत्वकल्पनात् तस्मात्कृतिसा-
 ध्येष्टसाधनत्वमेवल्लिङ्गद्यर्थः ननुज्योतिष्टोमेनस्वर्गकामोयजेतेत्यत्रलिङ्गस्वर्गसाधनंकार्यंप्रती-
 यते यागस्यआशुविनाशिनः कालोत्तरभाविस्वर्गसाधनत्वायोगात् योग्यंस्थायिकार्यंअपू-
 र्वमेवल्लिङ्गर्थः कार्यंकृतिसाध्यं कृतेःसविषयत्वात् विषयाकांक्षायांयागोविषयत्वेनान्वितस्यका-
 र्यमितिनियोज्याकांक्षायांस्वर्गकामपदंनियोज्यपरतयान्वितकार्यबोद्धानियोज्यः तेनज्योति-

शेषनामकयागविषयकं स्वर्गकामस्य कार्यमिति वाक्यार्थः संपद्यते वैदिकालिङ्गित्वात् याव-
ज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादिति नित्यवाक्येऽप्यपूर्वमेव कल्प्यते आरोग्यकामी भेषजपानं कुर्यादि-
त्यादौ लौकिकलिङ्ग- क्रियारूपकार्यलक्षणेति चेत्तु यागस्याप्ययोग्यतानिश्चयाभावेन साधन-
तया प्रतीत्यनंतरं तन्निर्वाहार्थं भवोत्तरव्यापारतयाऽपूर्वकल्पना कीर्तनादिना न श्रुते स्तेन यागध्वं सोऽव्या-
पारः लौकिकव्युत्पत्तिबलात् वेदादावपि कृतिसाध्यत्वं लिङ्गबोध्यत इति लिङ्गरूपत्वेन रू-
पेण विध्यर्थत्वं आरव्यार्थत्वेन प्रयत्नार्थकत्वं पच- ति पाकं करोतीति विवरणदर्शनात् किं करोती-
ति प्रश्ने पचतीत्युत्तराच्चाख्यातस्याप्रयत्नार्थत्वं निश्चयात् रथोगच्छतीत्यादावनुकूलव्या-
पारे लक्षणा देवदत्तः पचति तंदुलादेव दत्तेन पच्यते तदुल इत्यादौ कर्तृकर्मणो नारव्याना-
र्थत्वं किंतु तद्वर्तकलादिनामेव तयोराक्षेपादेव लाभः प्रयजतीत्यादौ धातोरेव प्रकर्षेश-

त.सं.
२३

क्तिः उपसर्गाणां चोक्तकल्हमेव न तत्र शक्तिरस्ति पदार्थज्ञानस्य परमं प्रयोजनं मोक्षः तथाहि
आत्मा वारे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्य इति श्रवणादीनां साक्षात्कारहेतुत्वबोधनात्
श्रुत्या देहादि विलक्षणात्मज्ञाने सत्यपि असंभावना निवृत्तेर्युक्त्यनुबंधानुरूपं मनः साध्यत्वात्
मनसोपयोगिपदार्थनिरूपणद्वारा शास्त्रस्यापि मोक्षयोगः तदनंतरं श्रुत्योपदिष्ट योगविधिना-
निदिध्यासने कृते तदनंतरं देहादि विलक्षणसाक्षात्कारे सति देहादावभिमानरूपमिथ्याज्ञाननाशे
सति दोषाभावात् प्रवृत्त्यभावे धर्माधर्मयोरभावात् जन्मभावे पूर्वधर्माधर्मयोरनुभावेन नाशे च
रमदुःखध्वंसलक्षणो मोक्षो जायते ज्ञानमेव मोक्षसाधनम् मिथ्याज्ञाननिवृत्तेर्ज्ञानमात्रसाध्य-
त्वात् तमेव विदित्वा तिसृत्कमेति नान्यः पन्था विद्यते यन्मायेती साधनानंतरविवेधाच्च ननु तस्मा-
त्तिहेतुर्विज्ञानं कर्मचोक्तं महासुने इति कर्मणोपि मोक्षसाधनत्वस्मरणात् ज्ञानकर्मणोः समुच्च

दी-

२३

यदिति चेन्न नित्यनैमित्तिकैरेव कर्मभिर्दुरितक्षयं ज्ञानं च विमलीकुर्वन् भ्यासेन च पावयेत् अ
भ्यासाच्चैकचि ज्ञानं कैवल्यं लभते नरः इत्यादिना कर्मणो ज्ञानसाधनत्वप्रतिपादनात् ज्ञान
द्वारेव कर्ममोक्षसाधनं न साक्षात् तस्मात्पदार्थज्ञानात् मोक्षः परमं प्रयोजनमिति सर्वैरमणी
यम् ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ इत्यनन्तभट्टोपाध्यायकृततर्कसंग्रहदीपिकासमाप्ता ॥ ७५ ॥
यादृशं पुस्तकं दृष्टं तादृशं लिखितं मया ॥ यदि शिष्टमशुद्धं वाममदोषो न विद्यते ॥ १ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ हेंपुस्तक सुबईत राजेश्रीकृष्ण शास्त्रीगुर्जरचाणी आपले ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ७५ ॥
॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ग्रंथप्रकाशकलापरवान्यात छापिलें. शकं १७८५ रुथिरोद्गा ॥ ७५ ॥ ७५ ॥ ७५ ॥
॥ ७५ ॥ शिनामसंवत्सरें माहेश्वाचणकृष्ण ८ भृगुवासरे ॥ ७५ ॥

इति तर्कसंग्रहदीपिका समाप्त

